

[**DYNGUS** *sb m*

dyngus, tyngus.

sg N Dyngus. ◇ I tyngus(e)m.

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

1. *Wielkanocny zwyczaj wtrącania do wody lub oblewania wodą:* w zawięzionym ludzie błędy ántichriřtowemi ná Wielkę noc ich ono nurzanie zořtáło/ ktore á *tingendo* iedni Tingufem/ á drudzy iefzeże bárziey zepřowánym řłowem Dingufem/ řzáleyąc/ a z prawdziwego ponurzenia/ ktore przed tym ták y ná ten čás bywáło názywáią. *CzechNT +4v przedm.*

2. *Nazwa diabła:* Do nářzey teř Polřki pořłał drugą hordę [...] Czártow Lucyper [...] Odmieniec/ Wilkořek/ Węřad [!]/ Dingus/ álbo kićżká/ Fugás. *PostępekPrCzart 65v.*

Synonim: 2. Kiczka.

Cf 2. DYNGOWANIE

MK